

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXI. ÉVFOLYAM 8. SZÁM 2022. AUGUSZTUS (KISASSZONY HAVA)

Nemzetünk apostolára emlékezzünk

Büszké lehetünk arra, hogy a világon egyedül hazánkban tisztelhetjük a szentek táborában első és utolsó királyunkat. Szent Istvánt és Boldog IV. Károlyt. Augusztus 20-án az egyetemes magyarság, hazánkban és szerte a világban szeretettel tisztelget első királyunk, Szent István áldott emléke előtt. Ország- és egyházalapító volt, hazánk apostola és magyarságunk jóságos atyja, aki tanított, vezetett és kormányozta a helyét kereső és szebb jövőt építő nemzetünket.

Szent István olyan királyunk volt, akire joggal alkalmazhatjuk az ünnepi olvasmány szavait a Példabeszédek könyvéből. Igaz ember, bölcs államférfi és szent király volt, aki távol tartotta lábát a gonoszok útjától. Mindvégig törekedett az életszentségre, hogy jó példát adjon a kereszténységgel ismerkedő magyarságnak. (Mintha a történelem ismételné magát napjainkban. Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz!) Erős akarattal és Isten kegyelmével számúzte életéből a súlyos bűnöket és a hamisságot. Az értékek vonzózták egész életében. Vigyázott lelkére (ebben nekünk is példát adott), hogy a gonoszság (amely napjainkban is megtevesztő módon jelen van) meg ne rontsa elméjét. Sokszor hallgatott a jó szívére, amikor büntetett vagy kitüntett.

A gondviselő Isten rendelte

magyar nemzetünk legfőbb vezetőjének. Imádságos emberként élt, akit az éji homály

helyett a krisztusi hajnal fénye vonzott, mely mindig megmutatta neki a szebb jövőbe és az örök hazába vezető utat. Békétűrő uralkodóként ismerjük, aki életében a zsarnokoskodás helyett hívó emberként az Egyház hűséges gyermekeként uralkodott. Örök példaképünk, akit tisztelnünk és követnünk kell.

Az Evangéliumban Jézus példabeszéddel tanít bennünket az okos és a balga emberről. Ez a történet nem áll messze Szent István királyunk karakterétől és mély vallásosságától, aki saját és családja életét, magyarságunkat és zsenge Egyházunkat nem homokra építette. Ezért nem vált rommá, amit épített, hanem a tomboló viharok által megedződött és győztesként került ki a szenvedések kohójából.

(Hisszük, hogy a mai sátáni zuhatag is edzettebbé tesz bennünket. Valljuk azt, hogy

az Egyház még senkit nem győzött le, de mint a történelem tanúsítja a támadók egyházi túlélését).

A korának lázadásai (Kopány) ellenére is olyan hazát adott népünknek, mely a nyugati kultúrának és az európai közösségnek méltó és erős álama lett. (Folytatása a mi kezünkben van, még ellenszél esetében is!)

Mindig tudatában volt annak, hogy a laza törzs szövetségben élő magyarságot úgy lehet erős, öntudatos, ütőképes egységbe vonni, ha népünket elvezeti az európai kereszténység táborába is. (Ma sem kisebb a tét). Érsekségek, püspökségek, bencés apátságok alapítása a keresztény Európa erős bástyájává tették alakuló országunkat. (Ma ez az egyházi ingatlanok megújulásával

jelentkezik liberális ellenszélben.)

Szent István királyunkat gyermekkorától haláláig különös, gyengéd szeretet fűzte a Szűzanyához. Imáiban sokszor kérte Máriát, hogy valamelyik ünnepén szeretne meghalni. Kérése teljesült. 1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén költözött az égi hazába, de előtte az egyházi és világi országnagyok előtt hazánkat és zsenge magyar Egyházunkat a Szűzanya oltalmába ajánlotta.

Augusztus 20-án helyezték örök nyugalomra a székesfehérvári királykoronázó bazilika altemplomában. Szent László királyunk 1083. augusztus 20-án avatta szentté István királyunkat, és emelte oltárra az ereklyéit. Szent István királyunk ünnepe, éltszentsége és emlékezete mélyítse el bennünk a magyar öntudatot. Szítsa fel bennünk, az ellenszél ellenére is, a hazánk és Egyházunk iránti szeretetet. Késztesen bennünket áldott személye az egység, a barátság, a nemes hazafiság megteremtésére, és a kereszténységből eredő élethivatásunk megvalósítására. Akarjunk méltók lenni Szent Királyunk örökségéhez, tegyünk meg mindent, hogy képesek legyünk egy jobb, szebb ország és szent Egyház fölépítésére.

(Marics József írása alapján)

Nagyszülők és unokák megáldása ezüst mise keretében

„Múlnek az évek, mi újra egyet lépünk már,
lehull a hó, de tudjuk, eljön majd a nyár.

Utazunk, érkeziünk, találkozunk és búcsúzunk,
És egy új világról álmodunk.”

Július 23-án az este 6-kor kezdődő szentmisére megtelt a templomunk. Településünk 800 születésnapjára készülve, Osztie

mert annyira ülnek azok ma is. Ma is fontos, hogy igaz emberekké kell válnunk, mint Szent Anna és Szent Joachim is volt a maga korában, akik nem sejtették, hogy Jézus nagyszülei lesznek. Nekünk sem kételkednünk kell most, hanem bízni Istenben, aki minden kilengésünk ellenére

re nézni, és merni kell megvívni a „gyengédség forradalmát” vajdó világunkban is, ami minden élethelyzetben, papok, szülők és nagyszülők esetében is az élet gyümölcsit termik.

A becsapott kor idejét éljük. Tartalmas életet nem lehet kósza ideológiákra (homokra) építeni, hisz azok szembe mennek az erkölcsi alaptörvényekkel. (Lásd eutanázia idősök és gyermekek esetében, család fogalmának fellazítása, gender elméletek stb.) A mi életünk vezérfonalát Jézus példája kell, hogy képezze. Igaz követőinek a célba jutáshoz nem ígért sétagalopot, hisz a kereszteink bátor felvételét javasolta a követéséhez. Isten képmásai vagyunk mindannyian. Tervei van minden emberrel, ami a jövőnk alapjául is szolgál. Ezért is kell minden élethelyzetben résen lennünk. A magát letagadó Sátán által nem hagyhatjuk az orrunknál fogva vezetni magunkat. Kérdés az, hogy akarjuk-e mindezt egyházi és világi vonalon, odafigyelve eleink életpéldájára, felszítva lelkeinkben, a hó végi fogadalmi ünnepünk örök időkre megfogadjuk üzenetét.

A szentmise záró részében ezüst misés áldásban részesítette a jelenlévő testvéreket, és Isten áldását kérte az unokáikkal jelen lévő nagyszülőkre is.

Kedves Attila atya! Az ezüstmisés szentképe üzenetével - „Uram, add meg, amit kérsz tőlem és kérj tőlem, amit csak akarsz” -- köszönjük a nekünk ajándékozott időt, egyben kérjük Isten áldását további papi szolgálatára.

Érsekvadkert, 2022. július 23.

emjé, Fotó: Kristók János

Zoltán, Nyíri Róbert, Tóth Kálmán és Varga András egykori káplánjaink után, most Kecskés Attila atyával ünnepeltünk együtt, aki 25 éve, a fogadalmi ünnepünk alkalmával, újmisé papként nálunk kezdte meg papi szolgálatát.

Huszonöt év nagy ajándék és sok-sok megpróbáltatás is. Köszönöm Istennek, hogy kiválasztott és megtartott a papi szolgálatban, vezette be gondolatait Attila atya az idősök második világnapján bemutatott ezüst mise alkalmával. Felidézve számtalan emléket (katolikus iskola, cserkész, Kolping, hittanórák a különböző korosztályoknak) a mai napig meghatározzák tevékenységét. Sok arc ma is ismerősként jelenik meg előttem ezen a szentmisén. Igaz már többen (Néder Géza atya, Ilus néni, Pista bácsi...) már odaát-ról kísérik figyelemmel közös imánkat. Nagyon sokan (Arni, Ági, Balázs, Julika...) már családayaként és édesapákként, míg az akkori szülők immár nagyszülőkként ünnepelnek a templomban, Isten áldását kérve családjaira és nemzetre egyaránt.

A szentmise tanító részében férfiakról és istenfélő asszonyokról hallhattunk. Nehéz ehhez új dolgokat hozzáfűzni,

is gyermekeinek tekint bennünket.

Ma, amikor a nagyszülők világnapját is ünnepeljük, ne felejtünk el idős korunk ellenére sem „gyümölcsöt” teremni. Még a véleményünket követő esetleges „lehurrogás” ellenére is nyugodtan mondjuk el a fiataloknak a személyes tapasztalatokra alapuló véleményünket. Merjünk helyetük is Istenre figyelni, imádkozni érettük, főként, ha letértek a helyes útról. Az ima erejében bízva, reménykedve kell a jövő-

Imádság a nagyszülők és idősök második világnapján

Hálát adok neked, Uram, a hosszú élet áldásáért, mert azoknak, kik hozzád menekülnek, megadod, hogy gyümölcsöt teremjenek!

Bocsásd meg, Uram, csüggedésemet és kiábrándultságomat, és kérlek, ne hagyd el engem, amikor az erőm csökken!

Taníts meg reménykedve nézni a jövőre, melyet nekem adsz, a küldetésre, melyet rám bízol, hogy vég nélkül énekelhessem dicsére-

tedet!

Tégy engem a gyengédség forradalmának lelkes művészevé, hogy szeretettel őrizsem unokáimat és minden gyermeket, ki nálad keres menedéket.

Védd meg, Uram, Ferenc pápát, és add meg Egyháznak, hogy megszabadítsuk a világot a magánytól, és vezérelj lépteinket a béke útjára!

Ámen

Angol- és sporttábor

A Tizenhárom Almafa Alapítványnak köszönhetően 2022. július 11. és 14. között lehetősé-

ségünk volt egy angol- és sporttábor megszervezésére Érsekvadkerten. A táborban 26, 7 és 14 év közötti tanuló vett részt, akiknek mindennap két angol és két sportfoglalkozást tartottunk. Emellett reggeli zumbák, szabad-foglalkozások, egyéni versenyek és közös étkézések tették még színesebbé a napokat.

A gyermekeket az első napon négy csapatba osztottuk, s minden szervezett foglalkozáson csoportosan dolgoztak. A csapatokat úgy szerveztük, hogy korosztályt tekintve vegyes legyen, így az idősebb tanulók tudták segíteni a kisebbeket, valamint irányítani a csoportmunkát. Az első foglalkozás előtt a csapatok kap-

tak egy perselyt, amit közösen ki kellett dekorálniuk, s ebbe gyűjthettek minden feladattal

fontokat. Emellett egyéni munkáért tombolókat is szerezhettek. Már ekkor elmondtuk nekik, hogy a tábor végén a csapatokat is díjazzuk majd helyezési alapján, illetve tombolasorsolást is tartunk. Ezek érezhetően motiválták és mozgósították a gyerekeket és így segítették a hatékony munkát is.

Az angol órák témái többek között a családtagok, a hobbik, az időjárást jellemző kifejezések és az évszakok voltak. Ezekkel kapcsolatban kaptak a diákok játékos és kreativitást igénylő feladatokat és kvízeket. Két alkalommal plakátot is készítettek, melyeken lelkesen és alázatosan dolgoztak ügyelve arra, hogy tényleg mindenki érvényesülni tudjon a közös munka során. Azt vettem észre, hogy minden feladatnál rendkívül szellemesen és ötletgazdag módon teljesítettek a diákok. Emellett fiatal koruk ellenére nagyon jól tudtak együttműködni; közösen, egymást segítve jutottak el mindig a megoldásig és nem sajnálták az időt arra, hogy mindenki elkészítse a feladatot. A sport-

foglalkozások alkalmával igyekeztünk minél több sportágat és játékot megismertetni a gyerekekkel, illetve megerősíteni bennük a mozgás szeretetét. Játsoztak többet között zsinórlabdát, métát, királykidobót, de volt sorverseny és Exatlon pálya is. Emellett a csütörtök délelőttöt a focipályán töltöttük, ahol rendeztünk egy labdarúgó-bajnokságot, illetve egyéni versenyekben (rövidtávú futás, függeszkezés, kislabdahajítás) is bizonyíthattak a gyerekek. Minden játék alkalmával látható volt rajtuk az elszántság és a győzni akarás iránti vágy. Dúlt bennük a küzdőszellem, de egymás buzdításáról sem felejtkeztek el

tértudásukra is. A szabad sávokban is ritkán fordult elő, hogy leültek. Általában valamely sporteszközt magukhoz véve játszottak, és rendkívül jó volt látni, hogy ilyenkor vegyültek a csapatok, és mindenki azon társaival töltötte ezt az időt, akik a kedvére való játékban részt vettek. Továbbá örömmel volt számunkra az is, hogy a nap zárása után több gyermek ott maradt még és önfeledten játszottak, beszélgettek.

Szeretnék még egyszer köszönetet mondani a Tizenhárom Almafa Alapítványnak, aminek a szervezésében, a Magyar Falu program keretében ez a tábor megvalósulhatott. Emellett hálával tartozom két

sosem. A csapatsportoknál is többször találtak ki taktikákat és osztották ki egymás között a feladatokat.

A diákok végig motiváltak voltak, csinálták a feladatokat, valamint figyelemmel és tisztelettel voltak felénk. Emellett éretten és türelemmel kezelték a korosztálybéli különbségeket, igyekeztek végig támogatni egymást. Az angol foglalkozásokon jelentkeztek, és a feladatok teljesítése mellett rengeteg olyan információt mondtak, ami rávilágított hát-

szervezőtársamnak, Beke Annának és Horváth Milánnak, valamint Beke Laci bácsinak és Erzszi néninek, akik finomabbnál finomabb ételeket készítettek nekünk. Végül, de nem utolsósorban pedig köszönöm a szülőknak a belénk fektetett bizalmat és a gyerekeknek a sok vidám pillanatot és élményt.

*Érsekvadkert, 2022.
július 15.*

**Horváth-Molnár
Eszter**

Hittantábor 2022

Elérkezett a nap, amikor találkozhattunk közösségben, tábor keretében az osztálytársainkkal, barátainkkal. Hétfőn reggel a templomban kezdtünk tábornyitó imádsággal és Gyuri atya tanításával a magvetőről. A Kolping házba visszatérve bingót játszottunk, ahol sok mindenki új barátot talált. Minden csapatnak délután elő kellett adnia a magvető példabeszédét. Ebéd utáni pihenő után pedig egy szép üvegdiszt készítettünk magokkal, termésekkel. Uzsi után pedig már jöttek értünk a szüleink és mentünk haza. (Kovács csapata: Fábíán Noel, Fábíán Hunor, Horváth Sára, Virág Nóra, Vajzer Bálint, Pócz Zalán)

Kedd reggel újra a templomban gyűltünk össze tanításra, de ezúttal József atyával találkozhattunk. A mustármag példabeszédét hallhattuk. Majd az Ifjúsági Házba mentünk, ahol ragasztottunk, rejtvényeket oldottunk meg, majd székfoglaló játékot játszottunk, sőt az aszfaltra minden csapat a templomot megörökíthette krétával. Ebéd után pedig mustármagból kikelt fát kellett rajzolni minden csoportnak egy nagy lapra, szemléltetve, hogy a pici magból milyen nagy tettek fakadnak. Majd közös éneklés és játék volt. (Kincs csapata: Soós Emma, Molnár Hanna, Schulcz Benedek, Molnár Zétény, Molnár Zselyke, Kelemen Hanna, Horváth Flóra)

Újabb reggeli tanítás a templomban a földbe rejtett kincsről Gyuri atya előadá-

sában. Visszatérve a Kolping házba tűzóra után Ági néni két hitoktató barátnőjét elhívta és közösen kézműveskedtünk. Háromféle dolgot lehetett készíteni: gyöngyfát/életfát, medált vagy hűtőmágneset, kagylót kincsel. Nagy örömeinkre a mai ebéd pizza volt, majd pedig jégkásztunk. Visszafelé pedig a templomba mentünk, ahol körbenézhattunk, milyen szentek díszítik templomunkat. Ebből pedig vetélkedő volt utána, nagyon figyelniünk kellett, hogy meg tudjuk oldani a feladatokat. (Háló csapata: Deszpót Lilla, Mag-Páris Olivér, Viczián Olivér, Virág Szonja, Villant Barnabás, Molnár Róza, Vitéz Gergely)

Csütörtökön kirándulni mentünk a Nyírjesi Vadasparkba. Sokféle állatot láttunk, mi falusi gyerekek a legtöbb időt az állatsimogatóban töltöttünk a nyulak és kecskék között. A játszótéren megebédtünk, megpihentünk. Visszafelé pedig elmentünk a Segítő Szűz-forráshoz, ahol már Gyuri atya is velünk volt és imádkoztunk közösen. Hazafelé menet pedig Balassagyarmaton fagyiztunk, ami nagyon finom volt. Többen repetáztunk volna belőle. :) (Mustármag csapata: Tóth Dóra, Generál Máté, Kuris Lehel, Nagy Izabella, Gyulai Dávid, Nagy Anna)

Az utolsó nap is érkezett, sajnos. Vöröfényes napsütésben a csapatok sorversenyen vettek részt. Érdekes, izgalmas feladatokban mértük össze erőnket, gyor-

saságunkat. Finom volt a palacsinta, amit ebédre kaptunk. A záró feladaton egyetemes könyörgést írtunk a szentmisére, és értékeltük a tábort. Sokan kiválóra értékelték, és várják a jövő évit, a folytatást. Eredményhirdetés és jutalmak kiosztása után közösen fújtunk az udvaron buborékokat, ki nagyobbat, ki kisebbeket, de nagyon szép volt. A tábor zárásaként pedig hálát adtunk az egész hétért, a szervezésért a szentmisén. (Búza csapata: Nagy Kinga, Szabó Panna, Fábíán Damján, Csejk Gabriella, Kuris Emese, Virág Lejla, Bozsonyik Zsófia)

Köszönjük az egész hetet a jó Istennek, papjainknak, püspök atyának, hogy lehetőséget adtak és létrejöhetett a tábor. Azt gondolom a jókedv, a derű, a közös játékok, programok, élmények gazdagítják gyerekeink életét. Az a pici magocska pedig, amit igyekeztünk elvetni és a tábor során sokszor beszéltünk róla, majd teszi a dolgát a Szentlélek segítségével. Köszönjük az egész heti szolgálatot a konyhásoknak (Laci bácsi, Erzsi néni, Pirokska), akik finom ebédeket főztek nekünk, és Magdi néni, aki minden évben pizzát süt nekünk! (Egyébként az étkezésekhez és az együtt töltött időhöz nagyon jól illett a táborhelyen kifüggesztett molinó, tábori mottóként is szolgáló, közösségépítő üzenete: „Az ételt nem szeretni kell, hanem megenni. Egymást kell szeretni, nem megenni.”) Köszönjük a nagylányok (Nagy Júlia, Richter Laura, Kosik Sarolta) segítségét is, akik segítettek a feladatok előkészítésében, a konyhai munkákban, és mindenben, amire megkértük őket! Hála legyen mindenért!

Táborvezetők
(Ági néni és Anna néni)

Egyházzenei tábor Érsekvadkerten

Július 21. és 24. között ötödik alkalommal került megrendezésre a tábor, mely arra hivatott, hogy összefogja az egyházzenevel foglalkozókat és a közös zenélés lehetőségét nyújtsa. Az Érsekvadkerti Kolping Erdei Háznál 30 körüli létszámmal gyűltünk össze, az Érsekvadkerti Gitáros Zenekar mellett jöttek Ipolyszalkáról,

Letkésről és Budapestről is.

21-én, csütörtökön délután megérkeztünk, majd miután mindenki összebarátkozott mindenki, vagy köszöntötte rég látott ismerőseit, vacsoráztunk, majd esti imával és zenéléssel zártuk a napot, amit ezután még megkoronáztunk egy társasjáték-partival is.

Pénteken délelőtt Pipó Józsi bácsi Szent Kereszt miséjét tanultuk Bálint közreműködésével, majd egy kiadós ebéd után László Zsolt tartott nekünk előadást a gitáros kántor képzésről, mely után megint örömmel folytattuk a programot. Este a tűztilalom miatt a nyársalás és tábortűz viszszaesett a konyhába, de ennek ellenére nagyon

finom volt.

Szombaton az Imperfectum együttest láttuk vendégül, akik tanítottak nekünk néhányat a saját szerzeményeik közül, majd délután fakultatívan lehetett társasozni és zenélni. Este a letkési táborozók tartották az esti imát, amit követően egy kisebb táncest következett.

Vasárnap előkészül-

tünk a táborzáró misére, melyet Máthé György atya mutatott be, majd azt követően megáldotta a jelen lévők autóját, Szent Kristóf közbenjárását kérve. Ebéd után pedig, miután összehajoltunk, mindenki lassan elszállingózott a Kolping házból, és véget ért a tábor.

(Villant Anna)

Mi kell az igazi boldogsághoz?

A halász – arcán önfeltá a naplementét a tengerpart egy nagyobb kö-

Szent Mihály!

*Szent Mihály, én bízom benned,
adj erőt a küzdelemhez,
mert csaták felleget kerget;
kérlek, angyalok közt legszebb!
Maradj velem, ne tűnj távol,
vezess ki a zord homályból,
s árassz bátorságot reám;
hadd legyek győztes, igazán!
Segíts engem, ki hív téged;
Segíts üzni ellenséget;
Segíts nyerni minden bajon;
Segíts Mihály, szent angyalom!
Szent Mihály, én bízom benned!
Fejedelme seregeknek,
adj mellvértet, kardot, pajzsot,
s hadd lehessen győztes bajnok!*

Ámen!

(Babik Erzsébet)

véré kuporodva. Közben elmélázva pipázgatott, kikötött kis csónakját lágyan nyaldosták a hullámok. A közelben egy jól öltözött turista buzgón kattogtatta a fényképezőgépét, a csodálatos napnyugtát fotóztatva. Amikor már elég képet készített, felfigyelt a békésen ücsörgő, kopott ruhájú halászsra. Egy darabig nézte, azután oda lépett hozzá és megszólította:

– Ön halász, ugye?

– Igen, az vagyok.

– És akkor miért nem halászik, hiszen még nem sötétedett be?

– Ma már voltam kint halászni, és fogtam annyi halat, amennyiből a családom mai megélhe-

tését biztosítani tudom. Minek gürcölnék tovább?

– De ember! Hiszen ha most este is kifutna a tengerre, akkor biztos több halat tudna fogni, és a bevételből valamennyi maradna is, nem?

– De, bizonyára.

– Látja! Én a maga helyében hosszabb ideig halásznék, naponta többször is kifutnék. Így lassan a hónapok, évek alatt össze tudnék szedni egy nagyobb motoros csónakra való pénzt. Azalatt még többször és még messzebbre ki tudnék futni a tengerre, még több halat fognék, s előbb-utóbb egy nagy halászhajót tudnék vásá-

rolni. Ha meglenne a halászhajóm, akkor már alkalmazottakat is tudnék fogadni, egész kis halász-vállalkozást létesítenék. Így aztán egy-kettőre meggazdagodnék.

– Nagyszerű. És utána mit csinálna?

– Utána? Hát utána már nem kellene gürcölnöm. Ráérnék nyugodtan üldögni a tengerparton, bámulva a csodálatos hullámokat és a lenyűgöző naplementét.

– Na és mit gondol? Én nem ugyanezt tettem éppen az imént egészen addig, amíg maga meg nem zavart?

2022.július 31.
E-magazinból

Kolping hírek

Lassan véget ér a nyaralási időszak. Így többet lehetünk együtt, melyre szükség is

Kétféle globalizmus

Sokáig kell élnie annak, aki képes a világot olyanakkal elfogadni anélkül, hogy cinikussá vagy gazemberré válnék. Bár az igazságért folytatott (még ha sokszor reménytelen) küzdelemről egyetlen keresztény ember sem mondhat le, észre kell venni az idő múlásával, hogy a földi létezés egyetlen jótányival sem vált elviselhetőbbé azóta, hogy az emberiség történetét írásban rögzítették. A háborúk (régén és napjainkban), a betegségek, katasztrófák ugyanannyi áldozatot szednek, mint régen, a különböző politikai eszmék nemkülönben. A dolgok, az események, jelenségek átfestése és átnevezése zajlik (megélhetési bűnözés-eltulajdonítás-, törvényes, de nem etikus-csalás, nem bűn, csak jópofaság stb.), nem pedig a történelmi tanúságok levonása. Minden mai történésnek legalább kétféle magyarázata van. Ami az egyik félnek szabadító háború, az a másiknak terrorizmus, akárcsak száz vagy ezer évvel ezelőtt. Az emberiség természete az eredeti bűnbeeséstől nem változott, csak a közlekedés, hírközlés és a fegyverek hatóereje fejlődött.

A globalizmus – pénzalapú - kialakulása törvényszerűnek tekinthető, s ugyancsak

törvényszerű a bukása is, hiszen egy zárt rendszerben, amely jelenleg a Föld bioszférája, lehetetlen fenntartani azt a fajta értelmetlen és gyilkos versenyt a profitért, amely évszázadokig a „fejlődés” motorja volt. A kapitalista globalizmus meg fog bukni, és bukása tragikus és irtózatossá lesz, mert sok olyasmit is magával ránt és elpusztít, amire egyébként szükség lehetne. Magával ránthatja magát a civilizációt és kultúrát is, azt a nyugati „euroatlanti” létformát, amelyért ugyan nem kár, de hosszú idő telik majd el, mire romjain egy új, életképes kultúra és civilizáció felépül. Visszatekintve sajnálhatjuk Róma bukását, de a népvándorlás új népei és eszméi szükségszerűen rombolták le a régi rendet. Igaz, évszázadokba telt, mire a kolostorok mécsese mellett megszülettek a katedrálisok tervei.

Az emberiség már egyszer nekigyürkőzött a keresztény Európa megteremtésének, s hogy nem jött létre, abban a sok tényező közül csak kettőt emelnék ki: a kereszténység belső szakadásait és a felemelkedő új világvallás, a mohamedán törökség megsemmisítő hadjáratait. (De beszélhetnénk sokat a

van, hisz minden közösség megtartó erejét a közösségben eltöltött idő képezi.

Az angol-, sport-, valamint a hittan és a zenei táborok, a László és Péter nap éppen ezt a célt szolgálták a nyár folyamán. A nyár lezárásaként augusztus 27-én 14 órától, mindenki számára nyitott Kézműves forgatag és Termelői piac lesz a benti Kolping házban. Természetesen a terményekért történő hálaadáson a Kálvária búcsúnkon és a Szentkúti Magyarok Nagyasszonya búcsún is részt veszünk.

Már előre jelezzük, hogy szeptember 24-én, szombaton 9 órától Lelkigyakorlat lesz az Erdei háznál, melyet a Kispesti Kolpingosok szerveznek, ahová bennünket is várnak. A lelkigyakorlatot Gyetván Gábor atya vezeti. Az előadáson túl lesz beszélgetés az elhangzott témákról és keresztút három órákor. A nap a 17 órai szentmisével zárul. Aki ebédet kér, annak jelezni kell szeptember 10-ig a Kolping család levelező listáján vagy a vasárnapi nagymiséét követő megbeszélések alkalmával. Egyébként a program nyitott!

reneszánsz világiasságáról vagy a nagy földrajzi felfedezések hatásairól éppúgy, mint a pénzalapú gazdálkodás és kereskedelem haszonelvűségéről.) Most, úgy tetszik, a nagy világciklus végéhez közeledünk. Létrejön a sokak által régen megjósolt Világállam, a liberális kapitalizmus Amerika vezetésével (ukrán-orosz konfliktus is ezt a célt szolgálja), hogy azután össze is omoljék, mivel sem anyagi, sem erkölcsi értelemben nem képes semmiféle tartós fejlődés fenntartására.

Nekünk, magyaroknak, s valamennyi népnek, amely a világon még őrzi a kereszténység értékeit és küldetését, fel kell készülnünk erre az összeomlásra és az újjászületésre is. Meg kell kísérelnünk a kereszténység valódi és teljes egységének helyreállítását, ahogyan ezért a szentmisén is imádkozunk nap mint nap. Ám ennél többet is kell tennünk; helyreállítani a keresztény Európa egységét. A szeretet és a szolidaritás (gyengédség forradalma) hatalmával meg kell térítenünk a világot is, létre kell hoznunk a keresztény globalizmust. Amilyen nehéz és nagy, szinte lehetetlennek tűnő feladat ez, annyira bizonyos, hogy Isten akarata szerint való, s ha Ő velünk van, ugyan ki lehet ellenünk?

† Szentmihályi Szabó Péter
A 2013. évi Lelki ismeret sorozat
alapján

Életízesítő

Évekkel ezelőtt ajándékba kaptam egy érdekes receptkönyvet, amelynek az volt az érdekessége, hogy minden étel mellett volt egy hozzá kapcsolódó kis történet. Ebben a könyvben olvastam, hogy valahol Angliában van egy indiai étterem, ahol a tulajdonos, a főszakács és a felszolgálók is Indiából származnak, s természetesen eredeti indiai ételeket kínálnak a vendégeknek. Az étterem arról híres, hogy egy hagyományosan erősen, csípősen készülő indiai ételt ők tudnak a világon a legerősebbre készíteni. Annyira magabiztosak önmagukban, hogy azzal ajánlják ezt az ételt, hogy ha valaki az egész adagot meg tudja enni, akkor nem kell kifizetnie az árát. A tulajdonos derűsen megjegyezte, hogy ez még bizony senkinek sem sikerült, annyira erős paprikát, borsot és egyéb fűszereket használnak ehhez az indiai ételhez.

Az emberek többsége nem szereti, talán nem is bírja a túlzottan fűszeres ételleket, de a másik véglet sem jó, azaz, ha íztelen az étel. A különféle népek világszerte sok

száz fűszert használnak ételeik elkészítéséhez. Talán a só az egyetlen az ételízesítők közül, amelyet mindenütt ismernek és használnak. Ha egy ételből kimarad a rozsmaring vagy a majoránna, talán észre sem vesszük, de ha sótlan, azt mindenki azonnal észreveszi. A só tehát alapvető ízesítő, amelyre szüksége van az emberi szervezetnek, de túlzott fogyasztása káros lehet, s betegségeket okozhat.

A mai vasárnap evangéliumában Jézus többek között a sóról beszél, de nem étkezési tanácsokat ad nekünk és nem is recepteket ajánl. Ezt mondja az őt követő és vele élő tanítványoknak: „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13). A hasonlat nem csupán az egykori tanítványokra értendő, hanem ránk is vonatkozik. Miként a só tartósítja és ízesíti az ételeket, ugyanúgy nekünk, keresztényeknek ízt kell adnunk környezetünknek és a világnak. Jézus szavai szerint az ízt vesztett só nem való semmire, teljesen értéktelen. A termőföldre nem szabad szórni, mert kipusztulna tőle minden. Legfeljebb az útra dobják, ahol a földbe tapossák az arra járó emberek. Ha az isteni szeretet és jószág ízt nem tudjuk a világnak adni, teljesen értéktelenek vagyunk. Jézus azt kéri tőlünk, hogy igehirdetésünk és életünk tanúságtétele legyen ízes, legyen megnyerő. Az évszázadok során Jézus örömhíre, üzenete nem veszíti ízt, s nem veszít időszerűségéből. A ma élő embernek is szüksége van az evangélium ízére. Az örömhírből akár egy csipetnyi is elegendő ahhoz, hogy benne az ember rátaláljon, ráérezzen az őt vezető isteni igazságra.

Manapság sokan panaszkodnak, hogy egyre kevesebb a vallását gyakorló

Reggeli ima

Áldj meg jószágos Istenem,
és mindent, amit ma kezembe veszek.
Áldd meg munkámat,
hogy sikeres legyen és másoknak is áldássá váljon.
Áldd meg gondolataimat,
hogy ma embertársaimról jól gondoljak.
Áldd meg szavaimat,
hogy azok másokban életet teremtsenek.
Áldd meg életemet,
hogy mindjobban megvalósítsam azt az egyedi képet,
amit Te magadnak bennem teremtettél.
Áldj meg minden embert,
akit szívemben hordozok,
Te, a jószágos és irgalmas Isten,
Átya, Fiú és Szentlélek. Ámen.

(Anselm Grün)

keresztény, s csökken a hitük szerint élőkhé száma. Lehet, hogy ez valóban így is van, de szerintem ez nem gond. A sóból nem kell sok az ételbe, mert különben ehetetlenné válik. Lehet, hogy kevesebben vannak a hitüket gyakorló emberek, de tapasztalatom szerint e kevesek valóban elkötelezettek. Ha kevesen is vagyunk, teljesíteni tudjuk Krisztus parancsát, azaz hirdetni tudjuk az ő örömhírét a világban minden embernek, s jócselekedeteinkkel jó ízt tudunk adni az emberiközösségeknek és a társadalomnak. A megromlott, ízt vesztett keresztény ember és keresztény közösség nem való semmire, hiszen nem képes teljesíteni hivatását. Őrizzük meg magunkban a krisztusi ízt, hogy azt a világnak adhassuk! Válgjunk a föld sójává és a világ világosságává! A só alapvető ételízesítő. Krisztus tanítványának lenni pedig igazi életízesítő.

© Horváth I.

Ez történt

Keresztelések

12. Tácsik Lilien
(Tácsik Tibor – Kalácska Mariann)
13. Korpás Emma
(Korpás Lajos – Balázs Renáta)
14. Mészáros Botond
(Mészáros László – Vass Andrea)
15. Sipos Bendegúz
(Sipos Dániel – Baráz Judit)
16. Makó Tamás
(Makó Tamás – Janik Tímea)
17. Csúri Léna
(Csúri Dávid – Veres Alexandra)
18. Scheerlinck Mathias
(Scheerlinck Benoit – Őszi Nikolett)
19. Pincze Elizabet
(Pincze Nándor – Kiss Klaudia)
20. Kurunczi Hanna
(Kurunczi Balázs – Pacek Viktória)

Temetés

35. Raskó Istvánné Mackó Emilia
Pusztabérki (1929)

Házasságot kötöttek

2022. július 30-án

Kozák Gábor –

Hajdú Barbara Henriette

Imádság a Fájdalmas Szűzanyához

Fájdalmas Szűz! Rajtad beteljesedett a mondás: akit szeret az Isten, megpróbálja azt. Földi életed valóban megpróbáltatások sorozata volt. Betlehemről kezdve a Golgotáig és Jézus sírjáig nem is hétszer, de számtalanszor sebezte meg szívedet a fájdalom töre. És te mindenkor az Isten akaratában való panasz nélküli megnyugvás példáját adtad. Arra kérünk, tekints pártfogó jószággal reánk, akik szintén sok megpróbáltatás között vergődünk. Eszközlöd ki Szent Fiadnál, hogy vegye le rólunk bajaink terhét, és segítsen egy boldogabb életre e földön, de legfőképp adja meg az örök boldogságot. Ámen

(Áldjuk az Urat imakönyv)

Szentmiseszándékok

Szeptember

1. Csütörtök -
2. Péntek - Kovács János, felesége Paulicsek Erzsébet, szüleik, testvéreik és elhunyt hozzátartozók
3. Szombat - Lukács András atyáért
- Bíróné Zöllei Erzsébet, testvére József, édesapja és nagyszülők
- Sípos Ferenc, unokái, Sípos és Pataki család élő és elhunyt hozzátartozók
4. Vasárnap - Szrenka János, felesége Szabó Ilona, Lukács János, a család élő és elhunyt hozzátartozói
5. Hétfő -
6. Kedd -
7. Szerda -
8. Csütörtök - Boda és Csabák család élő és elhunyt hozzátartozói
9. Péntek - Urbán Ignác, felesége Kaba Mária, az Urbán és Kaba család halottai
10. Szombat - Pálincás István, felesége Dósa Erzsébet, szüleik, testvéreik, Vigyinszki József, felesége, Varga Imre és felesége élő és elhunyt hozzátartozók
- Pistur János, felesége Halaj Mária, három gyermekük, Czinege István, felesége Molnár Mária, Halaj Ignác, felesége Laczó Mária, élő hozzátartozók
- Hálából 45. házassági évfordulón
- Bartók László, szülei, apósa, anyósa, a család élő és elhunyt hozzátartozók
11. Vasárnap -
12. Hétfő -
13. Kedd -
14. Szerda -
15. Csütörtök -
16. Péntek - Valkó János, fia, Varga család élő és elhunyt hozzátartozói, Urbán és Molnár család halottai
17. Szombat - Fábián József, felesége Vitéz Mária, vejük Szabó Kálmán és a család élő és elhunyt tagjai
- Szabó Ignác, felesége Záhorszki Margit, fiaik János, József, Ignác, menyek Erzsébet, Margit és Mária, élő és elhunyt családtagok
18. Vasárnap -
19. Hétfő -
20. Kedd -
21. Szerda -
22. Csütörtök -
23. Péntek -
24. Szombat - Gálai István, szülei, apósa és hozzátartozók
- Csillag Gyula, felesége Pistur Anna, gyermekeik, vejük ifj. Jakubecz György, valamint Balogh Jánosné Pistur Emerencia, férje, élő és elhunyt hozzátartozók
- Konopás István, felesége Nagy Ilona,

szüleik, testvéreik, Vitéz István, felesége Erdős Mária, szüleik, élő és elhunyt családtagok

25. Vasárnap -
26. Hétfő -
27. Kedd -
28. Szerda -
29. Csütörtök -
30. Péntek -

Egyházközségi hírek

Augusztus 28-án vasárnap tartjuk a Terményhálaadó szentmisét és körmenetet. Ezen az ünnepen vendégünk lesz Palánki Ferenc Debrecen – Nyíregyházi Megyéspüspök Úr. Az ünnepi szentmise délelőtt fél 10- kor kezdődik.

Szeptember 2-án lesz a hónap első pénteke, ezen a napon a szokott módon látjuk el szentségekkel otthonukban az idős - beteg Testvéreket.

Szeptember 4-én vasárnap az Érsekvadkerti Hősök és Áldozatok Napján a fél 10-es szentmisét a hősi halottak lelki üdvéért ajánljuk fel.

Szeptember 8-ától kezdve az esti szentmisék már este 6 órakor kezdődnek.

Szeptember 8-án, csütörtökön a Boldogságos Szűz Mária születésnapját, Kisboldogasszony ünnepét ünnepeljük. Ezen a napon reggel 7 órakor és este 6 órakor lesz lehetőségünk szentmisével köszönteni a Szűzanyát.

Szeptember 10-én, szombaton az érsekvadkerti és a dejtári bérmeákozásra készülő fiataloknak lelkigyakorlat lesz Máriabesnyőn. Imádkozzunk a bérmeákozásra készülőkéért.

Szeptember 11-én, vasárnap a fél 10-es szentmisén tartjuk a tanévnyitót Veni Sancte szentmisét. Szeretettel várjuk a diákokat és a pedagógusokat.

Kálvária Kápolnánk búcsúját szeptember 17-én és 18-án tartjuk. Szombaton este fél 6-kor keresztút, majd 6 órakor szentmise a kálváriánál. Vasárnap délelőtt 9 órakor indul a körmenet a templomtól a kálváriához, ahol délelőtt fél 10-kor kezdődik az ünnepi szentmise.

Azok számára, akik idős koruk, vagy egészségi állapotuk miatt nem tudnak a kálváriánál tartott szentmiséken részt venni, a templomban vasárnap reggel 8 órakor csendes szentmisét mutatunk be.

Pusztaberkiben a templom Szent Mihály búcsúját szeptember 29-én, csütörtökön délután ünnepi szentmisével ünnepeljük.

Október 2-án, vasárnap, délelőtt 10 órakor kezdődő szentmise keretében szolgáltató ki a bérmeálás szentségét Marton Zsolt Megyéspüspök úr az arra felkészült érsekvadkerti fiataloknak.

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület

Felelős kiadó: Máthé György plébános

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszahmegye.hu>

email: emje52@gmail.com